

226

vincladis -issa adj: Que

vincla fàcilment, fèpible

vinclament m. Acció de vinclar
o de vinclar-se

vinclar v. tr. Corber (una cosa fle-
xible). El vent vinclava les canyes
del torrent. | pron. de canyes es
vinclen amb el vent. | fig.

Vinclar l'esquena davant dels po-
dersos. Res no podrà vinclar la
seua voluntat || Vinclar

7, vençill,

vinçle m. Shigam, esp. en sentit
fig. Vinçle moral. El vinçle conjugal